

Uitspraak Commissie van Beroep KNZB

Beroepszaak : BER 19-051

Appellant is in beroep gekomen van de volgende uitspraak van de Tuchtcommissie gewezen onder nummer 88847 op de klacht van de competitieleider van de KNZB.

Datum: 13 december 2019
Wedstrijd: SVH H1 – BZC H1, gespeeld op 24 november 2019.
Overweging: wangedrag art. L 6.1: commentaar op beslissingen scheidsrechter en gebruik onacceptabele taal.
Sanctie: met ingang van 13 december 2019 niet deelnemen aan alle bindende wedstrijden voor de periode, waarin het team waarvoor appellant als vaste speler staat of wordt opgegeven, 4 bindende competitiewedstrijden moet spelen, waaronder ook wordt verstaan bekercompetities, NK-wedstrijden, officiële wedstrijden voor vertegenwoordigende teams uit de regio;
voorwaardelijke ontzegging het recht te nemen aan alle bindende wedstrijden voor de periode waarin het team waarvoor appellant als vaste speler staat of wordt opgegeven, 4 bindende competitiewedstrijden moet spelen, met een proeftijd van 13 december 2019 tot en met 12 december 2020. Hieronder wordt verstaan: competitiewedstrijden, bekercompetities, NK-wedstrijden, officiële wedstrijden voor vertegenwoordigende teams uit de regio.

1. De Commissie van Beroep heeft de zaak van appellant behandeld op 13 januari 2020. De commissie van Beroep is als volgt samengesteld: mr. F.W. Drost, vice-voorzitter, F.A.W.P. van Lierop, lid, en mr. F.L. Cavalje-van der Ham, fungerend secretaris.
2. De Commissie van Beroep heeft kennisgenomen van de op de zaak betrekking hebbende processtukken, waaronder het beroepschrift van appellant, een getuigenverklaring van de heer W. die op 12 januari 2020 is afgegeven. Ter zitting heeft de Commissie de competitieleider en scheidsrechter R. gehoord, alsmede appellant en namens hem vanuit de vereniging SVH, de heer V. en mevrouw K.
3. De reden dat de competitieleider van de KNZB namens scheidsrechter R. tegen de uitspraak van de Tuchtcommissie in beroep is gekomen, is tweërlei: Enerzijds meent hij dat het beeld van appellant dat uit de uitspraak naar voren komt, dient te worden bijgesteld. Anderzijds betwist scheidsrechter R. het oordeel van de Tuchtcommissie dat niet zou zijn komen vast te staan dat jegens hem racistische taal is gebezigd.
4. Ter zitting licht scheidsrechter R. toe dat hij de gewraakte opmerkingen heel duidelijk heeft gehoord. Appellant was toeschouwer van de door scheidsrechter R. geleide wedstrijd. Vanaf het begin heeft scheidsrechter R. de racistische opmerkingen van appellant gehoord, maar om er zeker van te zijn dat deze aan hem gericht waren en van appellant afkomstig waren, heeft scheidsrechter R. nog tot in de 4^e periode gewacht met het wegsturen van appellant. Hoewel de opmerkingen als racistisch dienen te worden gekwalificeerd, verzoekt scheidsrechter R. om een milde straf voor appellant omdat scheidsrechter R. meent dat appellant zich van de ernst van zijn opmerkingen mogelijk niet volledig bewust zou zijn geweest.
De getuigenverklaring van de heer W., voormalig scheidsrechter en aanwezig als vader van de scheidsrechter, die de wedstrijd van SVH H1 en BZC H1 met scheidsrechter R. leidde, is helder, zowel over de inhoud van de opmerkingen als ook over de persoon van appellant en bevestigt de waarneming van scheidsrechter R.
5. Namens SVH verklaart mevrouw K. dat reeds een sanctie naar appellant is uitgevaardigd (vanwege zijn wangedrag). SVH wenst te onderstrepen dat zij dergelijk gedrag veroordeelt. SVH meent echter dat niet is vastgesteld dat appellant racistische opmerkingen heeft gemaakt aan het adres van scheidsrechter R. De supportersgroep waarvan appellant deel uitmaakte, is gevraagd wie de gewraakte opmerkingen heeft gemaakt, maar daaruit is niet meer helderheid ontstaan.
Daarmee is voor SVH niet komen vast te staan wie de racistische opmerkingen zou hebben gemaakt. De straf die vervolgens aan appellant is opgelegd, wordt daarom als disproportioneel beoordeeld. Een

alternatieve straf zou moeten worden overwogen, meent SVH. Bovendien meent SVH dat er geen duidelijke lijn in de uitspraken in dergelijke gevallen aanwezig is.

Appellant neemt ter zitting opnieuw afstand van de racistische opmerkingen en hij biedt zijn excuses aan voor de veroorzaakte onrust.

De Commissie van Beroep overweegt als volgt:

6. De Commissie van Beroep overweegt dat er geen aanleiding is te twifelen over de verklaring van de scheidsrechter. Zolang er geen feiten en omstandigheden aanwezig zijn die aanleiding zijn te twifelen aan die verklaring, geldt deze voor de Commissie van Beroep als uitgangspunt. De scheidsrechter is voor de Commissie van Beroep 'de ogen en oren' van de Commissie van Beroep en daarom is de verklaring van de scheidsrechters in beginsel geen onderwerp van de discussie. Scheidsrechter R. heeft zorgvuldigheid betracht bij zijn vaststelling dat de racistische opmerkingen van appellant afkomstig waren, door tot de 4^e periode te wachten, zodat hij dit buiten twijfel kon vaststellen. Ten overvloede is de aanvullende getuigenverklaring van de heer W. in het geding gebracht die de waarnemingen van de scheidsrechter bevestigen. Daarmee is voor de Commissie van Beroep komen vast te staan dat appellant racistische opmerkingen heeft gemaakt.
7. De Commissie van Beroep wenst stelling te nemen tegen elke vorm van racisme en derhalve ook tegen racistische opmerkingen, ook als deze mogelijk niet het doel hadden te kwetsen. Er dient hier naar het oordeel van de Commissie van Beroep een scherpe lijn te worden getrokken, die geen ruimte laat voor interpretaties van de intenties van degene die de racistische opmerkingen bezigt. Wel wenst de Commissie van Beroep rekening te houden met de jeugdige leeftijd van appellant en hecht de Commissie van Beroep belang aan de maatregelen die zijn vereniging reeds heeft genomen.

De Commissie van Beroep beslist derhalve:

8. De Commissie van Beroep vernietigt de uitspraak van de Tuchtcommissie van 13 december 2019 in die zin dat voor de Commissie van Beroep is komen vast te staan dat appellant de racistische uitlatingen naar scheidsrechter R. heeft gedaan, maar dat dit, gegeven de overige omstandigheden aanwezig, niet dient te leiden tot verhoging van de door de Tuchtcommissie opgelegde straf.
9. De Commissie van Beroep bevestigt daarmee de door de Tuchtcommissie opgelegde sanctie volgens welke appellant met ingang van 13 december 2019 niet mag deelnemen aan alle bindende wedstrijden voor de periode, waarin het team waarvoor appellant als vaste speler staat of wordt opgegeven, 4 bindende competitiewedstrijden moet spelen, alsmede de voorwaardelijke straf van 4 wedstrijden uitsluiting met een proeftijd van 13 december 2019 tot en met 12 december 2020, waaronder ook wordt verstaan, bekercompetities, NK-wedstrijden, officiële wedstrijden voor vertegenwoordigende teams uit de regio.
10. De Commissie van Beroep veroordeelt appellant tot een bijdrage van € 30,90 in de kosten van het geding, waarvoor de Bondspenningmeester wordt verzocht de vereniging SVH een factuur te zenden.

Nieuwegein, 5 februari 2020

mr. F.W. Drost, vice-voorzitter
F.A.W.P. van Lierop, lid
mr. F.L. Cavalje-van der Ham, fungerend secretaris